

1011 • LISTI

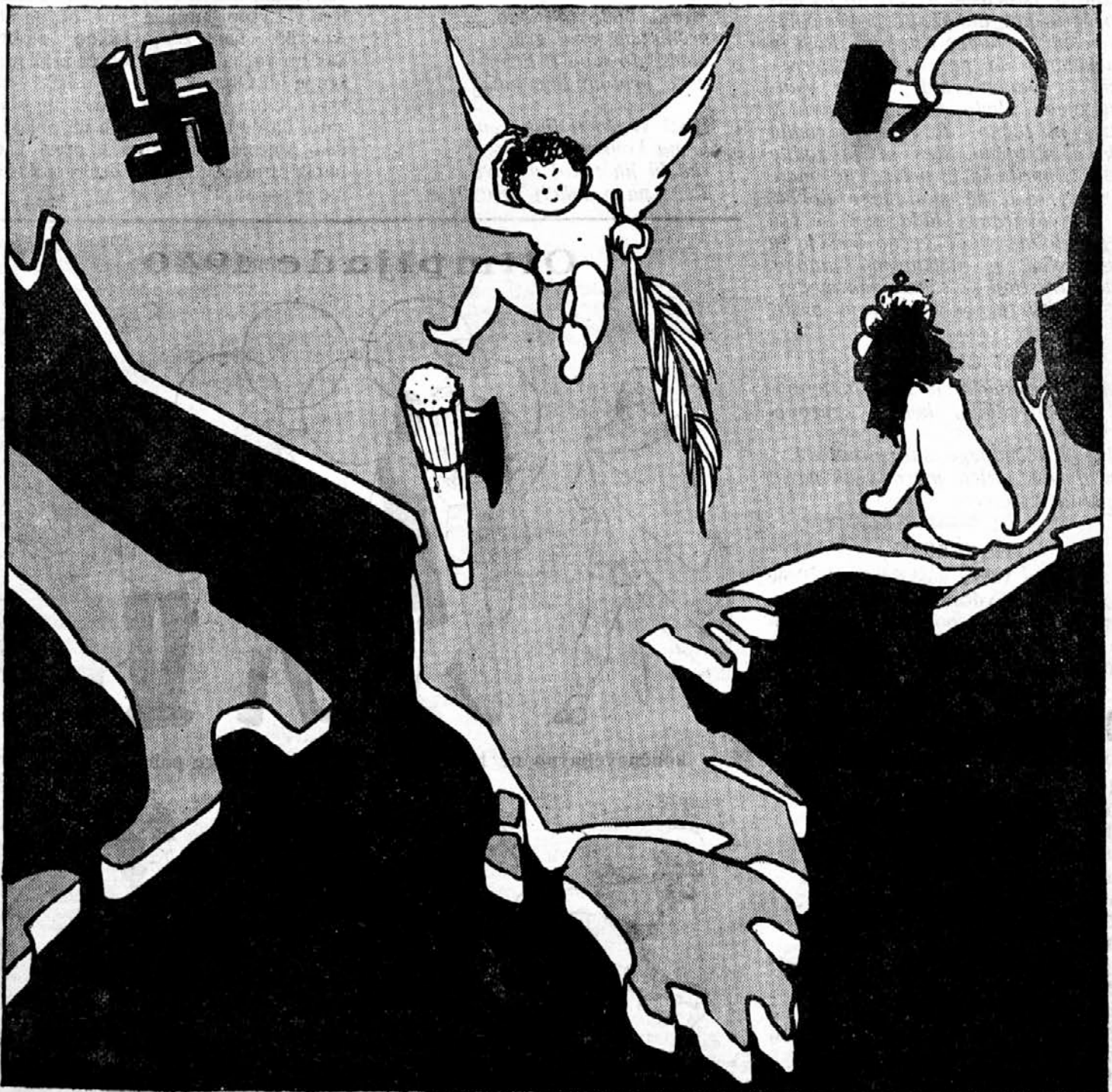
LETO III.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 8

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, štev. 10.644. Naročnina četrtletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

BALKAN — INTERESNA SFERA VELESIL

Angel miru: »Spričo vsestranskega interesa za Balkan bom menda izgubil jaz ves interes zanj.

Prihodnja številka izide dne 1. maja.

NAROČNIKOM

Živimo v dobi neprijetnih presenečenj. Naša uprava si takih presenečenj kaj malo želi. Bodite ji naklonjeni ter jo s točnim plačevanjem potom naših položnic — vsem neprijetnim svetovnim presenečenjem navkljub — prijetno presenečajte.

AGENCIJA »RUMENA RACA«

daje civiliziranemu svetu v vednost, da je Vančingvejeva vlada v Nankingu zakonita vlada kitajskih prijateljev Japonske. Ako je Amerika ne priznava istočasno z Anglijo in Rusijo, je to nov dokaz, da je Vančingvej resničen vladar Kitajske, Rusi in Amerikanci so pa njegovi sovražniki. — Oznanjevanje, da je Vančingvejeva vlada že ob rojstvu v krizi, ni točno. Res se je rodila v krizi, ni točno. Res se je rodila okoli 1. aprila in jo pretresajo male mrzlice, to je pa spet samo dokaz, da je civilizirana vlada, ker se vse njej podobne vlade večno tresejo in takih vlad je neizmerno mnogo. Vladni tresljaji so takozvana moderna elascititeta, ki vsem prav pride.

NIČ ČUDNEGA

A.: »V Ameriki je baje poljubljane prepovedano, ker je zdravju škodljivo.«

B.: »Nič čudnega, saj so tudi v Evropi države, kjer mora vsak paziti na svoja usta.«

NA MARSU

je zavlada velika zaskrbljenost. Boje se nenadnega vdora soovražnih trup. Ukrenilo se je vse potrebno, čakajo samo še, da jim kdo zagarantira meje in ponudi vso vojaško pomoč.

Oton Habsburški na turneji

Načrte v Belgiji je dvajset let snoval, potem po svetu na turnejo je odpotoval.

V Pariz peljal ga je mednarodni ekspres (obiskal nekaj barov in cerkvá je vmes!), nato se čez Rokav še v London je podal;

da bi načrte svoje vendarle skoval; napotil se je v USA, obiskal v hiši bell Roosevelta. Povsod pripravlja Oton svoj komplot, v Evropo srednjo le ga ne privede pot, da bi pozdravil narode še svoje ta gospod.

NOVI INSTRUMENTI

živčne vojne so zemljevidi. Odkar je izbruhnila svetovna afera s pariškim zemljevidom, so vsem slikarjem zrasli grebeni. Do zdaj so navadno največji umetniki šele po smrti bili deležni nekaj slave in z njihovimi deli so drugi delali milijonske kupčije, zdaj se celo navadnim retušerjem obeta svetovna slava, časnikarjem zaslužek, diplomatom pa lepa prilika, da retuširane slike po svoje — »zatušajo«.

NEVESTI!

Komu, draga, se predajaš?
Snubcem zdaj lahko nagajaš!
Dosti jih krog tebe pleše,
kaj se jim v buticah kreše?

Morda bodo te navili,
premeteni so ti grili,
marsikdo lepo ti laže,
a za hrbtom fige kaže.

Hlini vročo ti ljubezen,
je na konkurente jezen,
rad bi jih takoj podavil,
Tebe pa v žakelj spravil!

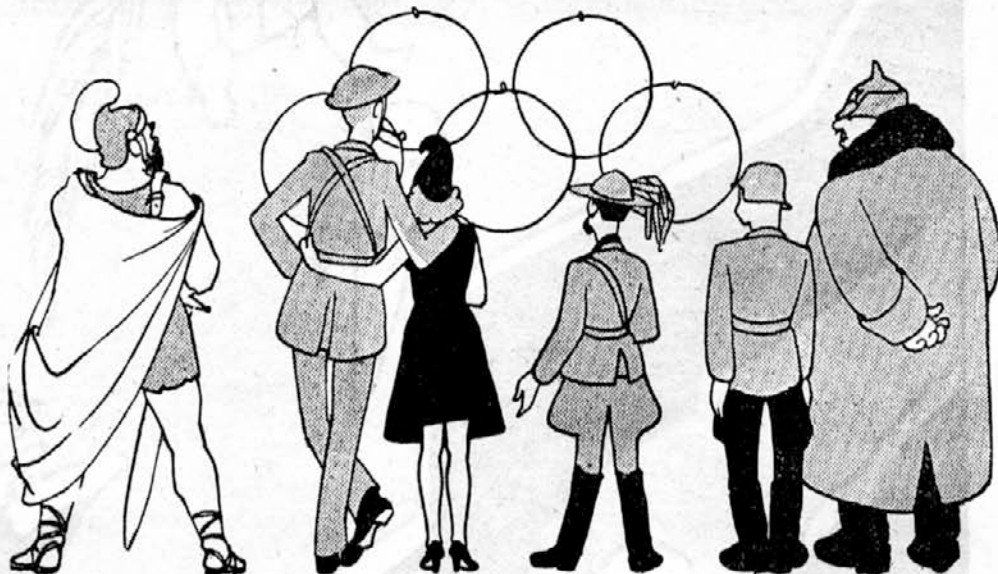
PATENTNI URAD

v Ženevi se obrača na vse genijalne butice, da čim prej izumijo kakšno novo obliko živčne vojne. Izumitelji dobe takojšnjo službo pri enem izmed mnogih propagandnih ministrstev.

Pojasnilo

V zadnjem času je govora o nekakih političnih akcijah Otona Habsburškega, ki stremi za obnovitvijo nekdanje domačije, ker se je naveličal gostovati pri raznih plemenitnikih. Vsakdo je rad pod svojo streho, zato se ni treba tako razburjati. Oton bi pa le rad imel restavracijo in še to ne zaradi sebe, temveč zaradi ohceti svojega brata Feliksa. Ker v Evropi kraljuje smrt, bo ohcet v Ameriki. Tam zdaj vladajo »mokri«, kar bo za habsburško ohcet zelo prav, ker je bil Otonov oče tudi pristaš »mokrih«. Oton je bil pri Roosweltu samo zato, da ne bi pustil suhih na oblast in tako onemogočil ohcet v pravi habsburški tradiciji. Vsako drugo tolmačenje je — raca!

Olimpijade 1940

končnoveljavno ne bo, zato so olimpijske kroge pobrali s stene.

Stric grejo v Belgrad

Ja, to se strici Matjoši more pustiti. Korajžni še so, kak malo ker. Preštejte si lepo to, gospod urednik, pa te mi Vi tudi dali prač, čeglih včasih provite, ke je pre ne fse resen, kaj Van pišen. Tak, začnimo lepo od kraja.

Dobijo stric ednok svojega Gospodora. Po stari navodi ga preštejejo po dugen pa po prečki. Na enen placi pa bašjajo trikrat ztporeden s prston, da oni furt štejejo tudi s prston, ke jin nebi kera litora vujšla. Te pa začnejo štendirati. Naenok si porinejo očale na čelo, se pošteno vseknejo pod roko, si prste obrišejo v hlačnico, pa zázovejo strino iz kühnje.

»Ti stara! V ponedlek se pelan v Belgrad!«

Vüna zastanejo kak Lotova žena, gda se je oglednola na Sodomo. Vüsta so jin ostale odprte ne vejko kak škednjove vrot, tak, ke se jin je lahko vidlo vseh 8 škrbanj, ke so jin od zobov še ostale.

Stric pa provijo dale: »Ka pa si ztnola v me kak krava v novo leso? Gren, pa amen! Tü sen najša v Gospodari, ke do v Belgradi odkrili spomenik nekšemi Joci Paprikanovići, ke je pred 100 letmi znajša čevabčiče. Ti si hempasta, pa toga ne razmeš, ke moremo zaslužne lüdi spoštivati. Krava zato nede šla iz štale, da je samo frtal cuga za platiti. Po srpsken pa se že znan dogučati, če pa sen se v Varožli po hrvatsken tudi gda sen voza lük na plac. Poiska pan tudi sosedovega Naceka, ke je v ministertvi vejki gospod. Pri ten osiane, pa fertik!«

Ponedlek. Škorji se strici svetijo, ke oči jemle. V rokah majo lep kufri, ke so si ga sposodili pr rihtari, da v Belgrad nemre iti človek s torboj, kak gda gre doma v vrh.

Na panhofi v Belgradi pitajo stric tistega gospoda, ke so jin karto pregledali:

»Vi, gospod! Poznate vi morti Žlündrovega Naceka, ke je meja Mrmrekovo Micko za deklino?«

Tisti gospod pa so venda z levoj nojoj stanoli, da so se nad stricon ne preveč prijazno zarežali:

»A, hajdno vozi?« Dale so stric ne mogli spítavati, da so jih drügi za jimi porinoli skoz vrata. En cajt se obračajo, te pa le mahnejo po mesti.

Na enen vogli stopijo enemi gospodi s škorjon nemilo na kurečjo oko. Reka jin je nekaj, kaj je blo bole podobno kletvici, kak pa ke bi jin boga vošča. Zato pa so se rajši osmeknoli v prvo krčmo. Oštrjaši so pre po celen sveti prijazni, pa tak tudi v Belgradi. Meli so tan tudi srečo, ke so najšli enega Slovenca. Oteščila sta se vküp pošteno, pa šla iskat Naceka, da so antres stric meli sobon.

spod v tisten ministertvi, ge majo fusb-al pa turnanje prek.

On stoji celi dan pr nekši omari, pa prtiskavle na knofe. V tisti omari pa se ljudje prevažajo gor pa dol. S ten pa šparajo, ke se štenge nebi preveč znucale. Če Nacek ne prtisne na knof, se najč gospod minister nemrejo pelati v svojo kanclijo.

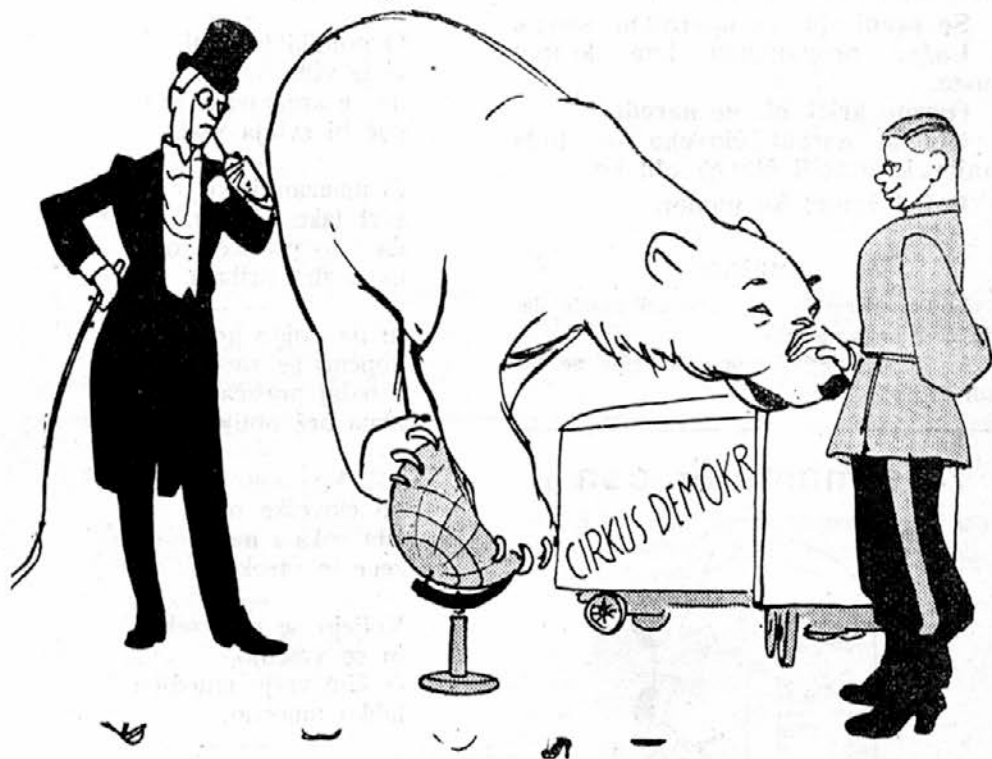
Gda je bija fraj, je Nacek strici raskaza Belgrad od zvinah pa od znotrah. Večer pa jih je še gna v en kraj, ge so nebeški igrale pa popevale frajlice, ena lepša kak drüga. Pa prijazne so, še

Najdeta ga. Nacek je res en vejki gostrica so božale, ke se jih je začelo srce taliti, kak če bi dja štikl leda na žareči šporhat.

Samo toga rajši ne devlite v »TOTI LIST«, ke nebi morti še strina šteli. — Poven van, ke znajo z bürkloj včasih tak flisik štohati, kak če bi se zvežbali pr kakšen bosansken šturmbataljoni, pa bi se strici grdo godilo.

Stric pa so od totega cajta tak navdüšeni za zaslužne može, ke do se pre pelali k odkrivanji vsakega spomenika v Belgrad.

I m a p r e d s o d k e

Direktor: »Dresura je sicer dobra, gospod, angažirati vaju pa vseeno ne morem.«

OGROMNO KOLIČINO

starega železja nudim interesentom po skrajno nizki ceni. Moj naslov: Neptun, vladar podmorja, Skagerak, poste restante.

PREGOVOR.

da kdor preje pride, preje melje, je še dandanes v veljavi. Le pristaviti mu je treba še naslednje besede: Kdor pozneje pride, pa — zmelje.

PARLAMENTARIZEM

V nekem mestu je imel pri prvem zasedanju parlamenta predsednik naslednji nagovor: »Pozdravljam visoko vlado in zbrane gospode poslance. Pozivam vas na domoljubno delo za mili narod. Zagotavljam vas, da mi bo nepristranost vedno najvišje merilo za moje poslovanje ter se hočem vedno in vselej strogo dr-

žati svetopisemskega reka: »Naj ne ve levica, kaj vzame desnica.« (Stedilo je burno odobravanje.)

NA DANSKEM

so vsled tehničnih zaprek preložili občni zbor »Združenih živinorejskih zadrug.« Govorijo celo, da se bo društvo razšlo, ker je postalo društveno delovanje baje brez praktične vrednosti.

USODA

Ko je Bog izgnal prvega človeka vsled storjenega greha iz raja, je dejal kmetu: »V potu svojega obraza si boš služil svoj vsakdanji kruh.« Pristopil je verižnik, ki mu je bilo enako sojeno in Bog je ponovil iste besede, le zareklo se mu je ter je dejal: »V potu njegovega obraza« ... itd. In tako je ostalo do dandanes.

Sodobni pregovori

Vsak imperij ima rad mir, kadar žere.

Gladen imperij sitemu ne veruje. Mož ima kosmata ušesa.

Tudi vrana vrani včasih oči kljuje; Sta si kot Nemeč in Anglež.

Še Haile Selasie te ne povoha!

Ni tič ni miš — ni Anglofil ne Germanofil.

Ptiča spoznaš po perju, človeka po kravatih.

Hiša gre rakom žvižgat, ladja pa ribam.

Ribe ni treba učiti plavati, otroka ženskega spola ne govoriti.

Se pripravajo za nevtralno senco. Lažna propaganda ima kratke noge.

Glasno kriči, nič ne naredi.

Obleka naredi človeka — toda najpreje naredi človek obleko.

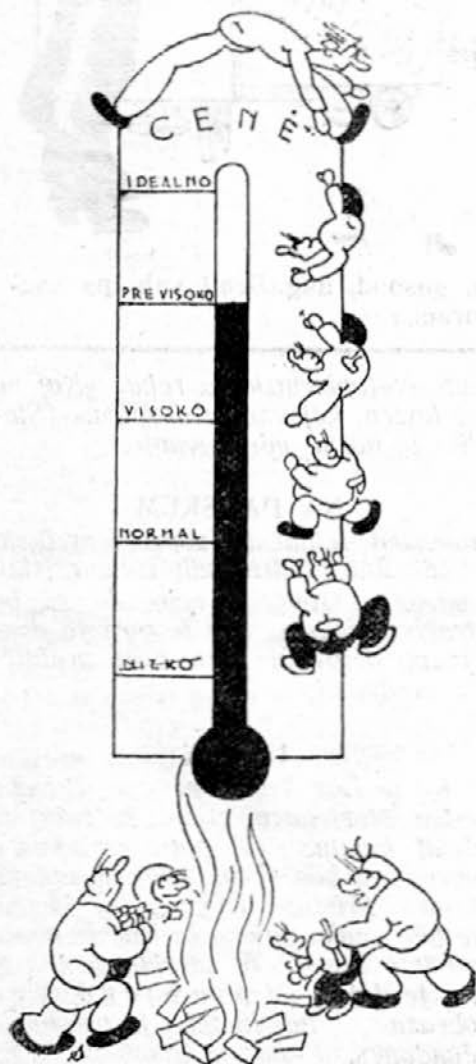
Boljši žamet ko pamet.

SMEŠNO

Ante: »Pravijo, da poročeni možje dalje žive nego zamci.«

Anže: »Smešno, samo življenje se jim zdi daljše.«

Termometer cen

D. Gollja:

PRAŠIČJA BESEDA

Za deveto, tam vasjo se izgubi stezica, tam se pogovarjata prašič in prasica.

O draginji vse masti jima jezik teče, kaj prašičji rod sedaj k temu le poreče.

O mesarjih govor je in prekanjevalcih, sploh o svinjskega rodu teh uničevalcih.

O politiki teh dni, ki je včasih taka, da se sramovala je pač bi svinja vsaka.

O umazaniji, ki svet tako obdaja, da celo prašičem od nje slabó prihaja.

In na vojno govor ta končno še zavije, a tedaj prašiča oba zona brž oblije:

»Mi končamo v klavnici od človeške roke, ista roka i mori žene in otroke.

Koljejo se med seboj in se veselijo, če čim večjo množico lahko umorijo.

Ko drug drugemu pa smrt grenko preskrbijo, trkajo na prsa si, »Fantje smo!, trdijo!«

Žalostna vsa kimata prašič in prasica, tužno nadaljujeta: »Kje je tu pravica?

Mi med sabo se nikdar nismo še poklali, pa čeprav smo svinje le, umazane živali!«

Kje je jedro teh vrstic, kje je tu morala? Da človeška družba je, brez — morale ostala!

Zemljica obleko novo zdaj na pomlad bo dobila; dama, glejte, da tudi Vi boste kakor zemljica storila!

Se priporoča damski krojač

IGNACIJ TOPLAK

MARIBOR, OROŽNOVA ULICA 10

NAPAČNA ZVEZA

Žena (možu pri kosilu): »Dekla je odpovedala, ker si jo zjutraj tako ozmerjal po telefonu!«

Mož: »Dekla? Jaz sem vendar mislil, da govorim s teboj!«

V BOLJŠI RESTAVRACIJI

Gost: »Gospod natakar, pri sebi imam samo deset dinarjev, kaj mi lahko priporočite?«

Natakar: »Drugo restavracijo.«

SPOMIN

A.: V tej skatljici imam spomin na svojo ločeno ženo.

B.: (pogleda): »Zlomljen zob?«

A.: »Ne, izbit!«

B.: »A kolikor jaz vem, ne manjka tvoji ženi nobenega zoba!«

A. Njej ne, ampak meni...«

PRIMERNO

Mož: »Ako se ti neprestano solzi, pojdi vendar k zdravniku!«

Žena: »Pojdem, ampak danes še ne! Danes je pogreb moje prijateljice.«

KESANJE

Sodnik: »Tožitelj je pripravljen, da tožbo umakne, ako ga prosite, da vam zausnico odpusti.«

Toženec: »Prmej — ko bi bil to vedel, bi mu jih bil še par priložil.«

SADOVI DOBRIH VINSKIH LETIN

Gospod Žolna: »Tri vinske letine sem doživel, ki jih ne bom do smrti pozabil. Ob prvi sem padel po stopnicah in sem si razbil nos, ob drugi sem bil radi razgrajanja petnajstkrat kaznovan, ob tretji so me pa razglasili za pijanca.«

PONUDBA

Turist, ki je nenavadno dolg: »Ali bi lahko dobil pri vas prenočišče?«

Krčmar: »Tako dolgih postelj pri nas nimamo. Morda bi šli na kegljišče leči!«

NA LETOVIŠČU

Letoviščar: »Očka, kjer vendar imate ti ste golobe, ki so nas vsako leto tako kratkočasili?«

Kmet: »Žal, da jih ni več! Aeroplan mi jih je povozil.«

ZAGOVOR

Sodnik: »Zakaj ste vrgli svoji ženi skodelico v glavo?«

Toženi: »Ker se mi je velike škleda škoda zdelo.«

Bog ve, koliko tisoč nameščencev je čakalo povišanja plače 1. aprila. Seveda je bilo vse skupaj — potegavščina. Kdo je kriv? Jasno, da — prvi april...

— Res, huda je bila tudi tale potegavščina: nekje na periferiji Maribora je prejel nekdo, ki je bil sit lastne in žejen tuje žene, pismo, datirano s prvim aprilom 1940: »Ljubi mož! Ker sem spoznala, da ob Tvoji strani ne morem več živeti, Te zapuščam. Ne prašuj, kje sem. Ko prejmeš to pismo, bom že čez tri gore!« Mož je od sreče skoro pobesnel, nakar se je napil in odštorkljal v družbi neke dame domov. Ko je odprl vrata svoje kuhinje, kdo je stal pri štedilniku in kahal kosilo? — Njegova žena!

— Nad tičke so se spravili. Pa ne Italijani, temveč mariborski stražniki. Polovili so jih dokaj. Nekaj so jih spravili v kajbico, nekaj pa v bolnico...

— Bodečo žico tudi polagajo. Ne vojaki na kaki fronti, temveč zlikovci na Meljskem hribu. In to v temni noči. Ko jih polove, naj jih posade z nago južno pokrajino na bodice, da se jim glava ohladi.

— Poplava je tudi. Namreč koncertov. Včasih po pol leta niti lajne ni slišati, drugič pa je koncertov več ko občinstva. Sicer je pa prav! Muzikalni smo, zato ga tudi kidamo — po notah...

— Jeziki imajo spet dosti gradiva. Bil je že skrajni čas: zapadna fronta ni dajala nobenega povoda več, ne Finci ne Rusi, niti mariborski erotični škandali. No pa so se Skandinavci ponudili za objekt. In zdaj regljajo pri nas duhoviteži, ko strojnice. Zabavno jih je poslušati. Pravi A: »Nemci so že v Oslu!« Nato B.: »Angleži so že okoli Osla!« A.: »Teško se bo kosati z Nemcem. Trda bo za Angleže!« B.: »Ali z Oslom bodo že opravili!«

— Kot muhe na puter bi morali ljudje leteti na umetniško razstavo, ker sta jo otvorila Mušič in Putrih.

— Nogometna sezona se je začela. Vendar je dosedaj globoko razočarala. Doslej ni namreč rodila niti enega mrtveca...

— Naši ljudje so dosledni in značajni. Zato se shajajo mornarji in drugi z vodo zvezani ljudje pri Povodniku, (kjer pa ne pijejo vode!), lovci pri Orlu, aristo-krasti pa pri »Grafu«...

— S tujimi popevkami izzivajo domače barabe. Napadajo ljudi sredi mesta in izginjajo v noč. Ali je bilo treba

ukiniti odredbe o slinavki in parkljevki, da se zdaj parkljarji tako nemoteno slinijo?

— Mariborska senzacija je bilo tisto zakopano trupelce, o katerem so sodili, da je bilo otroško, pa so v teku dogodkov dognali, da je prašičje. To ni osamljen primer, da iz kakšnega otroka pozneje nastane prašič...

— Graški vseučiliški profesor in naš rojak, arheolog dr. Walter Schmid, se je mudil v Mariboru, obiskal naše starine in profesorja Baša. Dognal je, da je naša najznamenitejša starina baš — Baš!...

— Nekaterim ne gre v glavo, da je v gledališču treba za 30 sekund ljubezni potrpeti dve uri. To jim pa gre v glavo, da je treba včasih za 30 sekund ljubezni potrpeti — vse življenje!...

POSEBNO ZNAMENJE

Oh, gospod komisar,« prileti vsa zbegana gospa Brihta na policijo, »mojega moža že dva dni ni, gotovo si je kaj naredil.«

»Ali bi mi mogli povedati kako posebno znamenje, po katerem bi ga spoznali, ako najdemo kje njegovo truplo.«

»Lahko, gospod komisar! Jeclja.«

NAVADA

Sodnik: »Ali veste natančno, da je bilo tistih klofut, ki ste jih dobili, prav sedem?«

Tožnik: »Da, gospod sodnik, jaz štejem zmeraj, kadar me kdo klofuta.«

SE NE BO VEČ ZGODILO

Gost: »Včeraj sem našel v juhi črn las in danes zopet.«

Natakar: »Oprostite, gospod, to se ne bo zgodilo več. Danes je gospodar sprejel v službo kuharja, ki je popolnoma plešast.«

Pragerski zajci

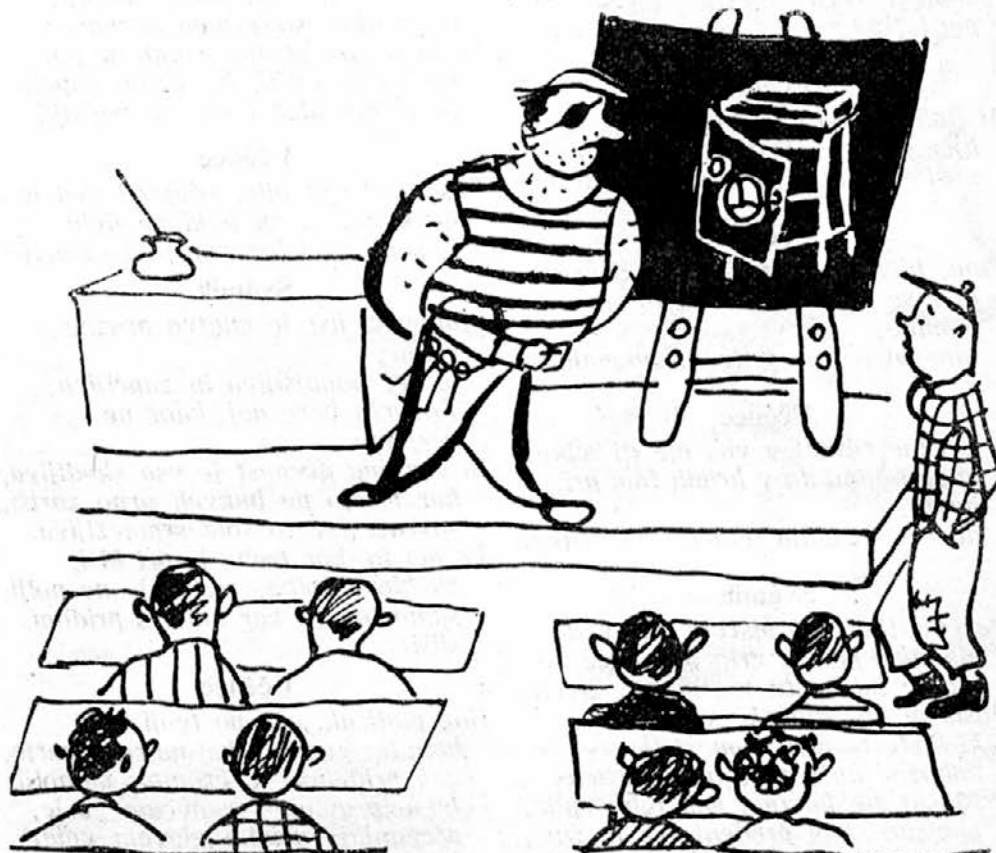
Letos so zajci res slabo živeli, hrane pozimi prav malo so imeli, izpod snega so težko kaj dobili, drevja zato so se vneta lotili.

Taka dva zajca ob pragerski poti, mlado drevesje v objestnosti zmoti. Jezo si svojo sta tam ohladila, sadna drevesca na pol prelomila.

Vendar ta zajca ob poti iz Polskave nista baš zajčje oblike b'la prave. Sploh nista včlanjena v zajčji družini, temveč dve šolani, boljši zverini.

Vlomilska šola v Mariboru

V Mariboru je neki pretzkušeni vlomilec ustanovil naraščaju šolo za vlomilsko stroko.

— Janezek, zakaj nisi bil včeraj popoldne v šoli?

— Sem gledal v kinu Greto Garbo.

— Kolikokrat ti bom moral še povedati, da je le za ogled kriminalnih filmov dovoljeno izostati od šolskega pouka!

Nova šomaštrija

Učéneec

Da zdaj, — ko o šolah vsak šušmar
pisari,
in spomenice že daje med ljudi,
v zasedanjih po šomaštrih udari,
jaz tudi v trop, — ki se poti in trudi,
ledino orje naše šomaštrije, —
se vriniti želim se mi ne čudi.
Kmetijec! uči mene šomaštrije,
kako in kaj naj prava šole poje,
odkrij zahteve šolske svetnikov
kmetije!

Svétnik

So šomašter postati želje tvoje,
moj zlati uk poslušaj in zastopi,
zapiši trdno ga v možgane svoje!
Ak hočeš kaj veljati v našem tropi,
se misli novih boj ko hud'ga vruga,
ak kos si temu, koj na prste stopi.
Naj šola tvoja bo napredka naga,
življenja nič ne vprašaj, k uku sili,
nam svétnikom bo taka šola draga.
Češ biti v kranjskih šomaštrov
števili,
debelo po gorjansko jo zarobi,
vsi bomo tvojo čast na glas trobili;
ak rovtarske vezati znaš otrobi,
nov Sokrat k sebi vlekel boš
Slovence,
in pozen vnuk poroma k tvoji mu
grobi.
Da pravo kmetstvo se ti razodene,
zapusti ročno mestne mi sosede,
pet let mi pojdi v rovtarske Atene.

Učéneec

Al zlahtne tam cveto kmetijske vede,
kjer govoriti dosti več ne znajo
pastirij samski, ko imena čede?

Svétnik

Tam, kjer po stari šegi še drekajo,
kjer se še plug lesen v breg
pomika,
tam nove šole grde ne poznajo.

Učéneec

O srečne rovte! v vas me iti mika:
al se bojim, da v hribih tam pri
kmeti,
da bera znanja tam ne bo velika.

Svétnik

Pečene, ljubček! piščeta na sveti
nikomur niso v grlo priletele;
tam v internatu moral boš živeti.
Poslušal boš možake vrle, zrele,
ki bodo te učili šomaštrije,
pobožne duše zate b'do skrbele.
Poslušaj ga, ko tam nad tabo vpije,
ponižno stopi predenj, če le zine,
da pravo kmečko šolo ti odkrije.
Tam orji, koplji, sej brez dnine,
nauči se, kaj terjja svinjska kuha,
po knjigah naj ti minejo skomine,
s pobožnostjo vse zvari: primaruha!

lahko boš v kozji rog ugnal
Slovence,
in proti nam bo pietizem — muha.

Učéneec

O zlati uk! adijo mestne sence!
Nov Pestalozzi bom v kozarjev
gruči
si v internatu pletel slave vence.
Prižgal si, mojster! žark mi nove
luči;
brez tebe taval bi v temi, jaz reva!
Zato še, kaj učil bom, me podučil!

Svétnik

Kmetijski uk — to naša je zahteva,
na polji delo — to je zrno zdravo,
a splošna izobrazba — to so pleve.

Učéneec

Uk strujeni dobiva večje pravo,
reforma šolska tudi se obeta.
»Značaj vzgojiti!« čujem mlado
glavo.

Svétnik

Od mene šola vsaka je prekleta,
ki nima zgolj kmetijskega namena,
čeprav uspeh pokaže zadnja leta.
Vse vzgojne bukve nimajo pomena,
kdor jih izdaja, strup v srce nam
kane,
v grdobe strela trešči naj ognjena.
Ankete od Popotnika zsrane,
da bi se te med nami zamorile
in kritike ostale nam neznane!
Da bi ovčice strupa z njih ne pile,
svobodne misli, ki razum zapelje,
bi se kot hlapci pač ne počutili.

Učéneec

Res škoda bi bilo, zdaj od nedelje,
do druge vsem poklone dela,
je šega, da kdor višji je, ga zmelje.

Svétnik

Stanovski list je mlatva prazne
slame,
je reč pohujšljiva in zapeljiva;
Tovarša bere naj, kdor ne
verjame.
In vzgojna učenost je vsa škodljiva,
kar pišejo po bukvah urno zbriši,
sovraži vse to šola sramežljiva.
Le uči to, kar treba je pri hiši,
za hleve treba, treba je ne polji,
samo to uči, kar kmet s pridom
sliši.

Učéneec

Bog plati uk, učil po tvoji volji
bom le: gosence kaj na repo varje,
kak prideluje se krompir najbolji;
kako odpravljajo se ovcam garje,
preganjajo ušvim glavam gnide,
loviti miš učil bom gospodarje.

Svétnik

O, zlati vek zdaj šolam kranjskim
pride!

VE, KAJ BI NAREDILA

Gospa: »Kaj bi naredila, Lenčka, če bi
znala peti kakor jaz?«

Lenčka: »Petja bi se šla učiti, gospa.«

DOMA POMAGA

Gost (domači hčerki): »Gotovo veliko po-
magate materi pri domačih opravkih?«

Hčerka: »O pač, nekoliko že. Danes sem
jaz na vrsti, da preštejem žlice, ko boste
vi odšli.«

POD CENO

Trgovec je oglasil: »Da izpraznim zalogo,
bom prodajal košenino pod ceno, ki mene
stane.«

Trgovčev znanec: To je nemogoče, kajti
niti ficka še ni plačal zanjo!

S. P. D. v Mariboru

gleda na mariborski športni stadion
(po poročilu časopisov) od zgoraj
navzdol.

D. Goflja:

Sodoma in Gomora
all**Tajna Micke Kovačeve**Sirašno nemoralna in še bolj napeta štorija
v 16. kiticah.

Se Micka je Kovačeva
nekje v provinci naselila;
to tista ni Kovačeva,
ki ni plačala, pač pa pila.

Tajinstvena je vsa bila,
doma le zmeraj je čepela,
kar je — seve — sosesčina
tako narobe razumela!

Ni z moškimi čvekala nič,
kot kako drugo gobezdalo,
pri jari ji gospodi to,
še zadnji je kredit jemalo.

Skrivnostna skratka je bila,
kot bi bila vedeževalka,
bila erotična ni nič,
zato so djali ji: tercijalca!

In kakor običajno je,
i v tem primeru je prvenstvo
pri jezikanju okrog nje
nosilo spet — sosedno ženstvo.

A Micka se Kovačeva
za strup jezični ni menila,
brez družbe vsakršne vnaprej
je svoja pota le hodila.

Besnel krog nje je babji svet:
»Brez dedcev nihče ne izhaja,
ta Micka je potuhnjena,
gotovo se — skrivaj naslaja!«

Krog stanovanja njenega
so ženske jo zalezovale,
na vrata njena noč in dan
ušesa budno so tiščale.

In neki dan, že pod večer,
špijonka neka prisopiha,
krog hiše zbere ženske brž,
ker gliha zmeraj skup pač štriha.

Špijonka vsa kar trese se:
»Pri vratih na uho zvlecite,
kar tu pri Micki se godi,
potem pa v grozi omedlite!«

Ves ženski svet naslušal je,
kar se dogaja v sobi njeni.
Odtam se čul vreščec je glas:
»O, Micka, zdaj pa pridi k meni!«

Pred vrati križa ženstvo se,
ker glas preveč jih pohujšuje.
»Si, Micka, moja ljubica?«,
od znotraj glas spet nadaljuje.

Od tolake sramote vsem
je ženskam že kapljal tok znoja,
ko v sobi vzdihne Mickin glas:
»Oh ljubček moj, jaz sem pa
tvoja!«

To sodu je izbilo dno:
»Za greh ta naj sledi pokora,«
razburja ženstvo se vseprek,
»O Sodoma in še Gomora!«

Udrlo ženstvo v soba je,
da bi sramoto maščevalo,
a kar se mu nudilo je,
mu je jezike zavezalo.

Mesto sramote videlo
je ženstvo tam le pasjo figo:
je v sobi Micika bila,
a govorila je s — papigo! ...

TUDI INSTRUMENTI

»Kaj pa počenjaš sedaj?«
»Glasbene instrumente prodajam. Včeraj
sem jih prodal čez tisoč!«
»Kaj? Jeli mogoče? Klavirjev?«
»Ne, gramofonskih igel.«

POZNA JO

Nekemu lekarnarju je ušla žena z drugim.
Nato je dal lekarnar priobčiti sledeči inse-
rat: »S tem obveščam onega, ki me je rešil
moje žene, da sem mu pripravljen dobaviti
mazila, obveze, arniko, spalne praške, berg-
le itd. po lastni ceni.«

NA LETOVIŠČU

Letoviščar: »Slišite, gospa, dajte no kako
napraviti, da ne bodo kokoši po mizi in klo-
peh skakale, kadar jemo!«

Gostilničarka: »Ljubi Bog! Kokoši bi pač
rade vedele, kateri gostje jim vsa jajca po-
jedo.«

NA RAZSTAVI PERUTNINE

»Poslušaj stari, poglej tisto lepo zlatoru-
meno pišče. Kaj misliš, je to petelin ali
kura?«

»Jasno, da je kura, saj ima stalno odprt
kljun!«

**NEMŠKO - SLOVENSKI SLOVAR
IN NAROBE**

Ausdruck — vumpritisk.

Durchzug — skozivlak.

Gemeindeausschuss — občinski
izstrelek.

Abenteuer — večerna jajca.

Das Lied ist aus — pesem je iz.

Vorhut — predklobuk.

Schweinigel — svinjski jež.

Untersuchung — podiskanje.

Rakck pri Cerknici — Krebslein
bei Krepierdorf.**STANOVANJE**

— Kje pa stanujete, draga gospodična?
— Poste restante.

IVAN LAH, Maribor

Glavni trg 10 - Telefon 25-03

Specerija - kolonijale - delikatose

Gospodinjel! Za Vašo kuhinjo špe-
cerijske potrebščine, kakor tudi sladke
priboljške za Vaše malčke vam nudimo
pri nas po izredno nizkih cenah.

Sumljivi rak

Gospod Smolčič je vstal in se priklonil gostom:

»In zdaj, gospoda moja, je na vrsti senzacija nocojsnje večerje: pravi pravcati morski rak.«

Zi dostojanstvenimi koraki je odšel v kuhinjo, da osebno nadzoruje zadnje priprave. Toda v kuhinji ga je sprejela žena z obupanim obrazom.

»Moj Bog, Jurij, zdi se mi, da rak nekako sumljivo diši.«

Gospod Smolčič je pristopil k ponvi in poduhal.

»Hm... hm... Tudi meni se zdi. Toda kaj naj napravimo, za božjo voljo? Gostje čakajo!«

Oba sta se znašla v strašanski zadregi. Toda gospod Smolčič je bil bistre glave.

»Že vemi!« je vzkliknil. »Naš pes ima zelo fin nos. Ponudi mu košček raka. Če ga ne bo hotel jesti, pomeni to, da ga tudi mi ne smemo.«

Poslala sta kuharico s koščkom raka k psu in ko se je vrnila, je sporočila veselo vest, da je pes vse pojedel in da zahteva se. Sijajno!

Raka so servirali gostom in večerja je potekla v odličnem razpoloženju. Toda ko je bila servirana kava, je pritekla kuharica vsa bleda in preplašena h gospodinji in ji šepnila na uho:

»Joj, gospa... Zgodilo se je nekaj strašnega... vaš ubogi psiček... je že mrtev.«

V naslednjem trenutku je nastala med gosti strahovita panika. Vsi so planili k vratom, poskakali v avtomobile in bolnišnica je imela polne roke dela: treba je bilo izprazniti trinajst želodcev.

Polmrtvi od strahu so se gostje razšli, gospod Smolčič in njegova žena sta se pa vrnila domov. Gospa je odšla takoj v kuhinjo.

»Marija, pokažite mi psa. Kje je?«

»Izvolite, milostiva. Poglejte ga tam na oni strani ceste. Še sedaj leži tam, kjer ga je povozil avtomobil. Bibi.«

LEP ZAČETEK

Hudodelec, ki so ga v ponedeljek peljali na vislice:

»Vrag, ta teden sem pa res lepo začel.«

PRI TELEFONU

Mala Lizika se je najrajši igrala telefon, a kopala se ni rada. Mati jo je hotela z zvijačo pridobiti za kopanje. Zato je vzela konec telefona v roko, drugi konec pa je dala Liziki.

Mati: »Halo, ali je tam Lizika?«

Lizika: »Da, mama!«

Mati: »Pridi sem, da se boš kopal!«

Lizika (obesi slušalko): »Napačna zveza.«

PRI IZPRAŠEVANJU

Četrtošolec Peter je pri izpraševanju verouka dejal: »In v raju je stala Eva ter imela na sebi hrastov list.«

Katehet: »Figov list, ne hrastov list, smo se učili, Peter!«

Peter: »Vendar ne boste verjeli, da je nosila Eva le ene vrste blago.«

Pesem o kukavici

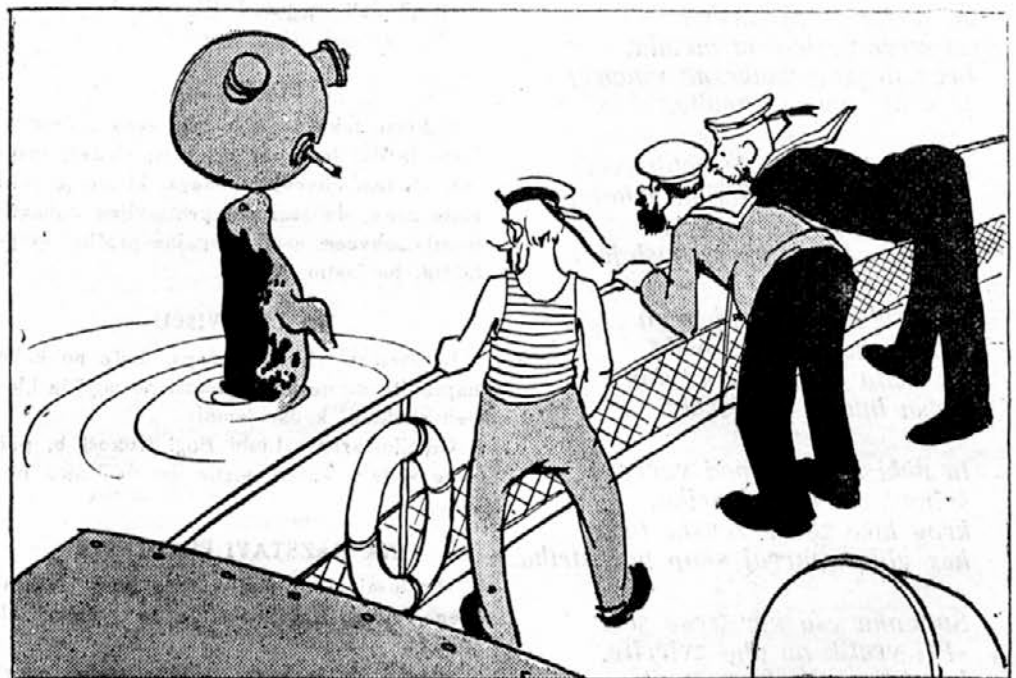
*Je čudna tica tica kukavica,
ne zna si ona postlje lastne stlati,
je tega ni učila njena mati.
A stvar vendâr nobena brez poklica*

*živet' ne more, tud' ne v gozdu tica;
zato ji ta-le nauk je mati dala:
ko mi čez čas velika boš postala,
ne boš možila se, marveč samica*

*v zelenih gajih teh boš prepevala,
krilatih pevcev gozda boš kraljica,
može zakonske drugim zapelj'vala.*

*Ne zidaj gnezda si, saj kukavica
noč vsako boš pri drug' mu tiču spala
in vsikdar znova' pela: sem devica.*

Nenavaden prizor na morju

Tale tju lenj je bil pa gotovo nekoč v cirkusu.

Pomlad, čas potovanja!

Kovčege vseh vrst in veličin priporoča

**IVAN
KRAVOS**

MARIBOR,
Aleksandrova c. 13

Telefon 22-07

V DROGERIJI

Sivolos mož: »Vi, mladenič, kaj imate za sive lase?«

Vajenec: »Gospod, samo spoštovanje!«

VESELJE

»Kako to, da vaš kanarček danes poje, saj ga še nikdar nisem slišala peti?«

»Včeraj mu je samica poginila.«

DOBER NASVET

»Kako bi zabil žebelj, da se ne bi po prstih kresnil?«

»Drži kladivo z obema rokama!«

ALI ŽE POZNATE

„BRENNABOR“ dvokolesa svetovnega slovesa ■ „KAPPEL“ odlične pisalne stroje v kovčegu
ki jih dobite po ugodnih pogojih pri

KLEINDIENST & Posch, Marlbor, Aleksandrova cesta 44

Izpod Karavank

ČLOVEK OBRAČA, BOG OBRNE...

Tomaž Novak je pač junak, ne more biti takšen vsak, da bi od tistih hvaljen bil, ki jih na vso moč je pestil.

ODKRILI SMO

novega življenjepisca v osebi doktorja Aleša. Kdor ni velik mož, pa želi vsaj v pisani besedi to postati, naj se obrne nanj, kajti doktor Aleš naredi iz nevelikega moža — velikana.

ZNOVA SMO

zažgali tovarniški plavž. Enega smo zažgali že pred nekaj leti, rekli so nam, da bo večno gorel za blagor skupnosti, pa jih ni ubogal. Morda bo zdaj več sreče, ker je pri prvem kresu sodelovala vitka dama. Ženska tri vogale drži pokoncu in marsikaj ogenj razpiha, zato se nadejamo, da bo s plavžem res srečno, srečno!!!

DOBILI SMO

»Gosposko kmetijo« v Delavski dom. Svet je res narobe! V rdečem domu so srečno združeni verniki starokatoliške cerkve, gospodje svetniki, ki se oddihujejo na kmetijah in pa takozvani proletarci, ki včasih uganjajo kulturo, včasih pa na Kovačevem vrtu nabirajo trobentice.

ZVEDELI SMO,

da gorenjski smučarji snujejo bataljon gorenjskih borcev proti kolonam ljubljanskih kavalirjev, ker junaki in funkcionarji zimskega sporta nikakor ne pridejo do sporazuma. Posamezni oddelki bodo operirali predvsem v Planici, kjer se utegne razviti boj za mamutsko skakalnico. Zasedli bodo tudi Pokljuko in sploh vsa smučišča. Ker so Jesenice nekaj center vsega tega, je jeseniški dobrotnik Andrej Čufer zgradil ledenico in tako rešil borce stroškov za sportni rdeči križ. — V ledenici bodo namreč hladili gorenjsko trmo in ljubljansko gospodstvo.

Iz Kranja

ZBORUJEMO

Zborujemo, zborujemo obrtniki s Pollakom. Zborujemo, zborujemo Sokoli z našim Jakom. Zborujemo, zborujemo gasilci s korenjakom.

»ŠOFER V ŠKRIPCIIH«

je naslov nove igre, za katero je bila velika skušnja na tleh naše rokovnjaške narodne preteklosti. Šoferjeva borba z rokovnjači in svojevrstna dirka se ne sme gledati kot ponesrečen izbruh miline našega milega ljudstva, temveč kot

ena izmed epizod moderniziranega življenja. Kranj je velenje in ne sme v tem oziru zaostajati njegova bližnja in daljnja okolica. Zaradi uspešnega tujskega prometa je treba že zdaj uvesti ameriške gangstrske zanimivosti. S tega stališča je tudi škoda, da se je Hace prikazal pred tujsko sezono.

VELIKO NADOMESTILO

za senzacijo Hacetove aretacije utegne biti knjiga »Hace in prejšnji režimi«. Ker zahajajo na Gorenjsko diplomati iz političnega sveta, se bodo iz knjige marsikaj pametnega naučili.

SPOMENIK

Kranjčani imamo vedno kaj posebnega. Tako smo pred več meseci dobili svojevrsten spomenik, delo domačega umetnika. Stal je dolgo pred hotelom »Union«. Spomenik je bil znak hvaležnosti Kranjčanov zgaranim konjskim

param, ki dan za dnem z vsemi svojimi močmi vlačijo težke vozove po zbiti cesti Jelenovega klanca v Kranj, črpajoč pri tem moralno moč iz težkih bičevnikov voznikov. Spomenik bo najbrže prišel zopet na svoje staro mesto ob otvoritvi prenovljenega Jelenovega klanca.

MALI OGLAS

Gasilske medalje ino cesarske uniforme ino druge stvari vljudno sprejema ta odbor za mestni muzej kranjski. — Cesarske slike že ima, nekaj medalij tudi, na zaslužne ljudi pa apelira, da tudi svoje medalje odstopijo ali v pokoj gredo in svoja mesta tistim puste, ki medalje zaslužiti znajo.

Iz Murske Sobote

PRAVI DEŽ

zahval srečnih in nesrečnih, pomešanih in sortiranih zaljubljenecv dežuje v naše mesto, kajti pri nas so razsodili, da človek lahko dobi žegen za novo srečo v starokatoliškem zakonu, ki ostane v veljavi in bo še vedno pribežališče vseh tistih, ki iz razbitih zakonskih bark stešejo nove ladjice svoji ljubezni. Odločitev je padla in zakoni drže.

ČUDNO

Župan gleda ob hudi uri skozi okno: »Hudika, šele enkrat je tresčilo, pa že na treh krajih goril«

Kup denarja

si prihranite, če vse, kar potrebujete za sebe, za družino, za svoj dom in domačo uporabo

naročate po pošti

s pomočjo naših bogatih katalogov, ki Vam jih na zahtevo pošljemo brezplačno.

R O D N I K U C

Kastner & Ohler

Zagreb, Illica 416

On in ona

Ona: »Zakaj pa tako žvižga, kadar vrtiš tisto kolesce?«

On: »To pomeni, da pridemo na drugo postajo.«

Težkih misli te rešila
bo sigurno dobra godba.
Da najboljši instrumenti
naši so, je splošna sodba.

**MEINEL
& HEROLD**
MARIBOR
št. 180
dr. z o. z. trgovina glasbil
Gospeska ul. 20
telefon 24-21

Pri zdravniku

— Dragi gospod, vi imate neko popolno-
ma novo bolezen.

— Ali jo dam lahko patentirati, gospod
doktor?

Moda in pris-moda

16. aprila 1940. šolska naloga. Danilo Goflja.

Na svetu egzistirajo najraznolikejše tiktature. Ena najbolj starinskih tiktatur je Moda. Tisti pa, ki si da od gospe Mode kaj tiktirati, je Pris-moda. Moda je nastarejša in internacijalistična tiktatura, ker komendira od Adama in Eve dalje vse človečanstvo do današnjih dni.

Ko je ljubi bog ustvaril prvo državo f obliki svetega Raja, je skonstruiral tudi prvega Človeka Adama. To je bil naš praprapra-itd.-oče. Iz njegovega rebra se je potem rodila naša praprapra-itd.-mati Eva. Komaj je imela rajska Država dva cela prebivalca, že se je pojavila Moda f obliki Figovega peresa, ki so ga nosili prvi Človeki tudi pozneje, ko je bog Adama in Evo radi tistega jabolka iz Raja vun eksvakujiral.

Od tistega Veka se javlja Tiktatura Moda v najrazličnejših oblikah do današnjega Razdoblja. — In človeki fseh časov se ji klanjajo in predajajo brez misli, čepraf jim ta Moda velikokrat nič ne konvencionira in jim morda celo še škoduje. Tako so Stare rimljanke nosile dolge spalne Srajce, do nohtov na nogi, za na Promenado, ali pa za f kavarno, ali pa f Gledališče. In marsikatera

POZABLJIVOST

Gospa Rahne je bila zelo pozabljiva. — Vsako malenkost si je morala zapisati v koledar. In tako si je zapisala za četrtek: »Iti h gospej Trontljevi. Mož umrl! Nekoliko jokati!«

JAMSTVO

Potepuh, ki so ga radi tatvine dragocene ure obsodili na dve leti ječe: »Čudno, kako natanko je urar vedel! Jamčim za dve leti! je stalo na listku pri uri.«

DOBER TEK

V šolo je hodil fantek in zmerom je imel umazane noge. Vsi opomini niso nič zalegli. Pa je nekoč prišel z umitimi nogami v šolo in ga je učiteljica pohvalila in ga vprašala, kaj se je le pripetilo, da si je enkrat noge umil.

»Saj si jih nisem umil, zelje sem tlačil,« se je odrezal fantek.

MARKO JE NAPISAL NALOGO O MAČKI

»Mačka je v kuhinji ali na strehi — kakor nanese. Ima štiri mlade ali šest — kakor nanese. Lovi miši in lovi podgane — kakor nanese. Mačka je mačka ali maček — kakor nanese.«

SVARILO

V nekem kraju, kjer so večne povodnji, stoji ob cesti kol z napisom: »Kadar je ta kol pod vodo, se po tej cesti ne more voziti.«

PRAKTIČNO

Kuharica: »Zakaj je sedaj pri vas mleko cenejše?«

Mlekarica: »V hišo smo vpeljali vodovod!«

VZOREN MOŽ

— Kako gre vaši ženi?

— Saj res, dobro, da ste me spomnili, o tem se moram tudi malo informirati.

OČETOVSKI ZDIH

»O, ljubi Bog, ki oblačiš lilije na polju — skrbi tudi za moje hčere, vsaj pred pustom!«

NOBEL

Berač, ki so mu v gostilni kosilo podarili: »Tako, zdaj mi pa dajte še pol litra vina, ampak tega plačam!«

stara rimljanka je dobila žolčne Kamne, kot krompir debele, samo zato ker ni mogla kakšnemu mlademu staremu rimljanu na svitlo dati, da ima lepe Noge. A f tisti dobi je bila pač spalna Srajca f modi in modi na ljubo niso mogli ženski čari na dan ne na Promenadi, ne f Kavarni in ne f Gledališču.

F srednjem Veku je potem bila za moške Človeke Moda nositi Železne obleke. Takrat še niso železa rekvirirali za Vojne namene. Čepraf so bili tudi v srednjem Veku prenekateri Moški kilavi in mršavi kot kaka kobila, so vendar ubogali gospo Modo, oblačili železno Obleko in potem še jahali na živih konjih in se dujelirali radi kakšne srednjeveške Mrhe. Tisti, ki je potem padel z konja, je bil mrtvak radi padca, drugi, ki ni padel z konja, je bil mrtvak, ker ga je pod železom opilila Kap, Mrha pa se je poročila z tretjim in ga varala z četrtim. To je bila srednjeveška Moda.

Najhujše Tiktature pa se izvajajo vesplošno v današnjem času, Na fseh Poljih. Pa čepraf Človeki tudi brundajo. Proti eni vrsti Tiktature pa nič ne brundajo, čepraf jih najbolj terorizira, in to je spet — Moda.

Postavim obleke: gospodična Porcijunkula ima na mesto nog dva zobotreba, a ker je moda, nositi kratka Krila, nosi kratka Krila,

moški ženitni pripravniki mislijo, njo zagledavši, da je to kakšno strašilo za Kavke, zbežijo in gospodična Porcijunkula postaja še bolj zarjavela Devica, kot je že zdaj. In se potem že zavolo tega dejstva vun ne upa nihče blizu, ker če se pri kaki zarjaveli zadeščini urežeš, se lahko zastrupiš... Ali pa pride kar na lepem Moda, da je v izogih kazni zapovedano nositi stisnjene Obleke. In ko pride po izpolnitvi tega Paragrafa gospa Klotilda, ki tehta v jako zelo slečenem Stanju 120 kilogramov brez Kosti, na Promenado, ima taki prsni koš, da bi lahko nanj montiral kako Lutkovo gledališče.

Postavim potem Čevlje. Recimo: Kura ima dvoje oči, človek pa fčasi kar po deset. Na nogi namreč. Toda, če predpisuje Moda ozke čevlje, reskira marsikatera dama še deset kurjih oči zraven, samo da je obuta po Modi. In hodi po Promenadi kot po jajcih, preklinja na tihem v fseh srednjeevropskih tijalektih in se drži kisló, kakor da ji je mož nepadno prišel domov.

Moda pa ne prizanaša z svojo Tiktaturo niti nohtom. Treba jih je farbati raznobarvno, kot za veliko Noč jajca. Fčasih srebrno, fčasi zlato, fčasi pa živordeče na rokah, nogah in če so še kje druge nohti, tudi tam.

Potem je nastopila tudi nova Moda teto-

IMA PRAV

Profesor (kolegu): »Slišite, gospod kolega, vaša žena vam je rekla včeraj vprčo drugih ljudi osel? Kako morete vendar kaj takega trpéti?«

Kolega: »Ima čisto prav, ko sem bil pa tako neumen, da sem jo vzel.«

ODLOČNA HČI

Mati: »Da, draga moja, ženin, ki sem ti ga izbrala, je izboren človek, verjemi!«

Hči: »Dobro, dobro, to že verjame! Ampak poročno obleko si izberem pa sama, da veš!«

V ŠPECERIJU

— Ti, tepec, se pri nas učiš že dve leti, no, in kaj si se naučil?

— Da ima kilogram 95 dekagramov.

viranja. To so svojčas počenjali le jako zelo okusni Moški Človeki. Na prsih in na rokah so nosili datum kake prestane Bitke, vojne ali pa poroke, ali pa prebodeno Srce. Jaz sem poznal celo enega zavednega Slovenca, ki je imel na prsih tletovirano Steklenico, pod njo pa napis: »Ti si moja, jaz pa Tvoj!« Dandanes pa se tetovirajo na debelo ženske in to po hrbitišču, po bedrih, skratka povsod. Jaz bi take babe, oziroma dame tudi rad tetoviral, ampak na glavi. Tam bi napisal: »Visoka napetost!«

Najbolj estetična pa je pokrivalna Moda. Danes se nosijo Cilindri, jutri rute. Najraznovrstnejše oblike lahko vidiš. Zadnjič sem gledal f kinu en film. Fsega me je prevzel, tudi gabilo se mi je marsikaj, tako da so se mi nabirale slině f ustih. Sila je bila, da bi pljunil. Kar naenkrat pa sem zagledal pred sabo pljuvalnik. Kot olikan človek sem hotel takoj pljuniti vanj, tedaj sem šele ugotovil, da ni pljuvalnik, ampak — ženski klubuk. Tu se vidi, da moda ni prismoda, ampak — praktična.

NA SPIRITISTIČNI SEJI

Na spiritistični seji je medij klical duhove: »Duh, ali si tukaj? Če si tukaj, potrkaj enkrat, če te ni, potrkaj dvakrat.«

**PLAŠČI IZ BALONSKE SVILE
BALON-GABARDINA**

*

**NOVE BARVE
NOV KROJ****TENIS POTREBŠČINE. Tenis žoge CONTINENTAL****FRANCL ČOP - MARIBOR****PALAČA BANOVINKE HRANILNICE****PO DOMAČI PRIDIGI**

»Kako se pa kaj počutite po sinočnji krokariji?«

»Jaz, hvala, izborno. . . toda žena je vsa hripava!«

MLAD ZAKON

On: »Srček, tri mesece sva že poročena, pa moj suknjič še zdaj ni zašit!«

Ona: »To meni nič mar! Tista luknja v rokavu je še iz tvojega samskega stanu.«

NEDOLŽNA ŽIVAL

Gospod Bogataj stoji s svojo ženo na dvo-rišču in se raduje lepih prašičkov, ki rijejo po travi in se kopljejo v mlaki. Kar se oglasi ona:

»Ti stari, pojutrišnjem je najina srebra poroka — ali ne bi enega pujska spekla?«

On pa jo po strani pogleda in pravi:

»Ali misliš, da je žival kriva, da sem te pred 25. leti vzel?!«

NEODLOČNOST

»Ali veš, da je bil Ivan dva dni med življenjem in smrtjo?«

»To ni nič čudnega; on je že od nekdaj tako neodločen.«

NI VSEENO

Konjski mešetar naroči svojemu sinu, naj preizkusi nekega konja. Tiho vpraša sin očeta: »Oče, ali ga hočete kupiti ali prodati.«

VARČEVANJE.

»Torej ti si začel tudi že varčevati pri teh slabih časih?«

»Seveda!«

»Kako pa to napraviš?«

»No, dolžan ostanem vse!«

IZVEDNEC

»Ali ni tvoja žena levičarka?«

»I, kako pa prideš na kaj takega?«

»Ker je tvoje desno lice zmerom tako rdečel«

Zgodnji gostje

Kljub vojni psihozi se letos rivijeri obeta dober obisk in so si prvi gostje zato že rezervirali mesta.

Ljubljanske moderne aprilske šale

Dopisnik Cene

Prebivalci slovenske metropole ponosno korakamo vstric z amerikanci, čeprav se njihovim ekscentričnim muham smejimo, kadar jih čitamo v časopisju ...

Tako imamo n. pr. rekord v majhni porabi prostora, kajti v ljubljanski bolnici odpadeta dva bolnika na kv. m. ...

Prometna ureditev mesta nima para na vsem svetu. Osnovo za to ureditev predstavljajo misteriozni krogi — liki vrtiljaki ...

Stanovanjsko mizerijo smo rešili na ta način, da smo iz male kuhinje napravili veliko štirisobno stanovanje ...

Naša dekleta obožujejo »narodnega junaka« št. 1. Ko so ga zaprli, smo slišali vzklike: »Kaj ga ni škoda, pa tko fejest fant je ...

Kavalirji smo pa ljubljanci naravnost nedosegljivi. To lahko ugotovljamo dan na dan v tramvaju in drugod. Lep primer tega viteškega svojstva nam je podala po praznikih neka »boljša« družba izobraženih žena in gospodov, ki so se vračali od smučanja. Suhljat zelenec je zasedel prostor za dva — dame so pa poleg njega stale. V očeh mu je pa bilo čitati: naj se drenja smrdljivi plebs ...

Naši delodajalci se tudi že amerikanizirajo. Pri tem jim vneto pomagajo dnevniki, ki prinašajo dan za dnem takele oglase:

Iščem uradnico prijetne zunanosti, ki ima veselje do smučanja, šofiranja, kuhanja in stenografije. Trgovska izobrazba ni predpogoj ...

Tudi afer nam v Ljubljani nikoli ne manjka. — Komaj se ena poleže, imamo že drugo, še večjo.

Naprošeni smo za objavo naslednjih notic:

Radio amaterji ne zamudite ugodne prilike!

Prodano večje število dobro ohranjenih radio-aparatur, ki odlično prenašajo vesti iz inozemstva. Cenj. ponudbe poslati na upravnika konkurzne mase pod značko: »Brunček, S. M.«

Avtomobilisti, pozor!

Prodaj nekaj dobro ohranjenih avtomobilov pripravnih za prevoz »porcelana«. — Ponudbe poslati pod značko: »Jozl S. M.«

Nagrajenec

Za slovenstvo in kulturo za lepoto večno lepo naš možic se je pretegnil, ker boril se je na slepo.

Ne odjenja od poslanstva, hlev slovenski dalje čisti, razkrinkuje temne sile, pretipava jim obisti.

Narod mu že hvalo poje, zanj bo zbral dinarje, pare, plemenitnik mu poslal je za napor njegov — cigare.

UGANKA

— Ali veš, kdo je imel Haceta prvi v rokah?

— Orožniki!

— Pojdi no, babica!

KNJIŽEVNA LJUBOSUMNOST

»Ta Pisič sploh ne zna več pisati.«

»Prav imaš. Ali si čital njegovo zadnjo 'esko'?»

»'Esko'? Kaj pa je to?«

»Humoreska brez humorja.«

PRED VOLITVAMI

(Neaktualne šale)

Kandidat: »Če hočete novo šolo, volite mene; če hočete novo cesto, volite mene; če hočete znižanje davkov, volite mene; če hočete plemensko živino, volite mene!«

Želja

Ker pobijajo pri nas zdaj draginjo tak močno, da dobiš za plače pol že krompirja dva samo, dal takoj bi srčno kri, če lahko bi — bik postal: enkrat jedel bi na dan, a potem — prežvekoval.

OBLJUBA DELA DOLG

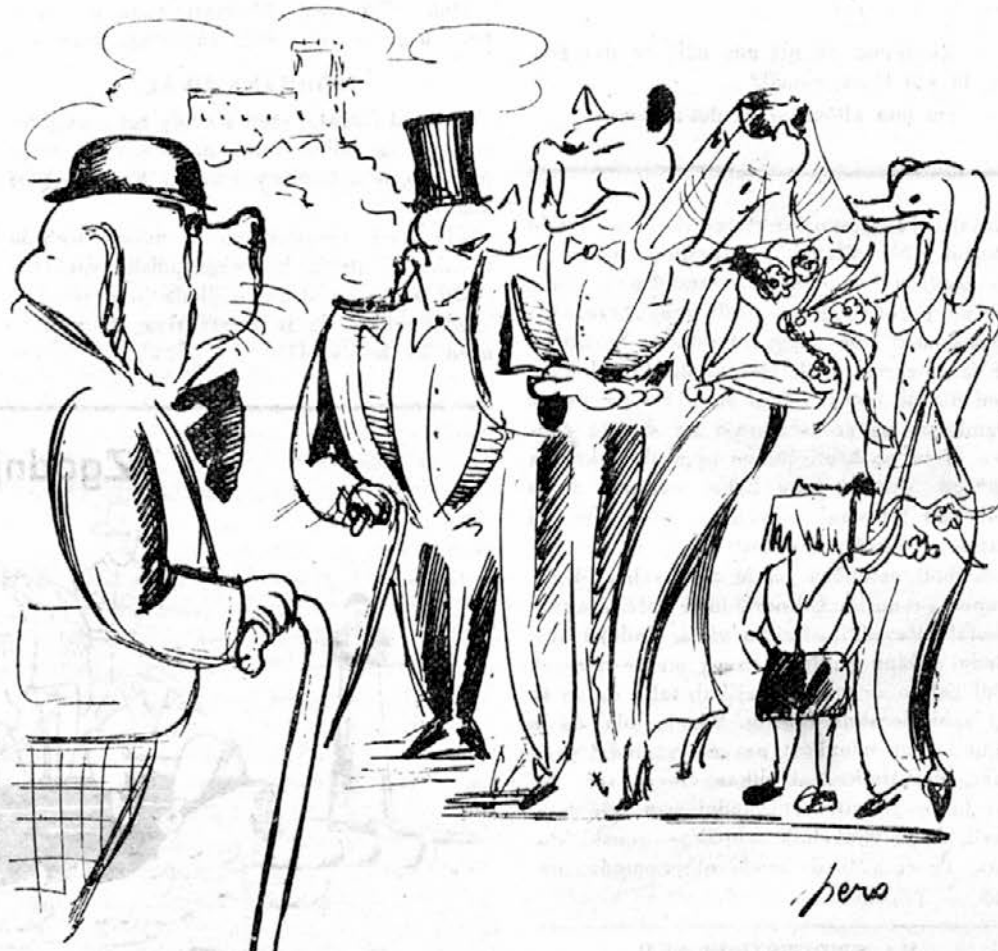
Poslanec se je peljal z invalidom po železnici. Razgovarjala sta se o politiki in o slabih časih. Poslanec odpre tobačnico in ponudi sopotniku cigareto:

»Izvolite si eno prižgati!«

Invalid vzame fino cigareto in meni:

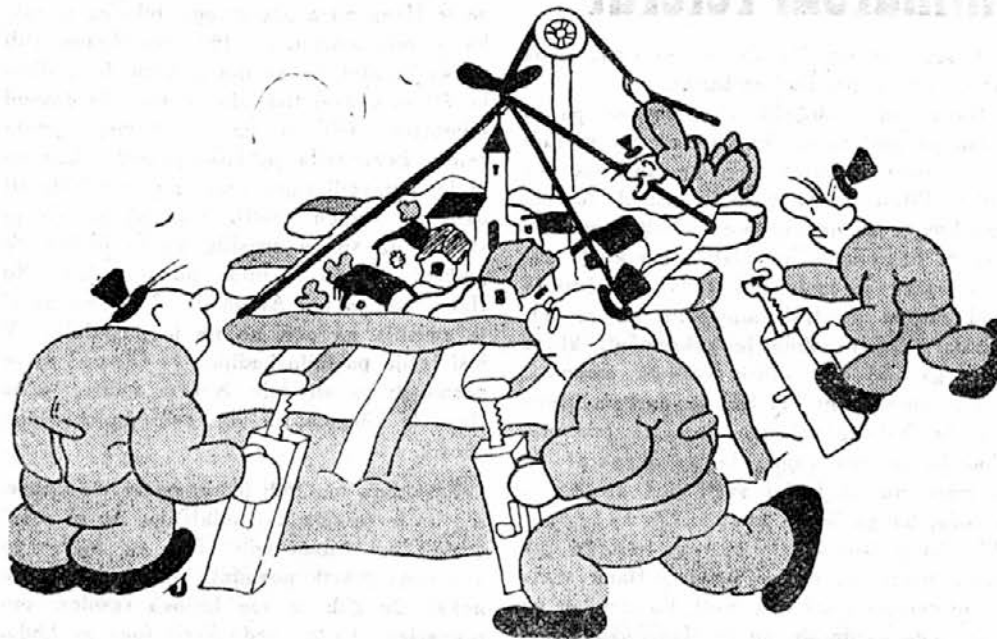
»E, da! To je pač najmanj, kar sem mogel od vas pričakovati, kajti pred volitvami ste mi obljubljali trafiko.«

Deputacija ljubljanskih psov

je obiskala arh. Plečnika in mu izrekla prisrčno zahvalo pasjega rodu za uvidevno postavitve neštivilnih stebrov na restavriranem ljubljanskem Gradu.

Kako si Janežek predstavlja

povzdigovanje slovenske vasi.

Zidani most

GOSTJE

Iz vseh krajev naše zemlje so v nedeljo pricapljali, o stanovskih so potrebah svojih tukaj zborovali.

Kraj naš res je splošno znano mrež železniških križišče, zdaj na lepem je postalo duš občinskih zbirališče.

Trošariniki in sluge, tajniki, ne, delovodje, prav prijetno so kramljali, saj pohlevni so gospodje!

Režiser, Gledališča mladih

Lepo Vido, kar brez Vide Sintič dal je publiki, mi mu dober tek želimo, da se mu ne — zaléti.

»VOJNI CILJI«

Kar pri nas o vojnih ciljih sklobasa se zdaj, ne poslušaj, le napiši in — prašiču daj!

Prašič svinjski ima želodec, če požre pa to, eksploDIRA mu želodec, hitro — crknil bo.

Moderna celjska Vida

I.

Zakaj Vida nisi tak rdeča tak rdeča ino tak cveteča kakor ti si prejšna leta bila? Lepa Vida je odgovorila: »Kak rdeča bila bi, cveteča, ko zadela mene je nesreča. Ustne barvo lepo so zgubile in obraza te poteze mile kmalu, hitro so se razgubile in obrvi in lasje in koža. Prej bila sem ko cveteča roža. Zdaj bojim se reva ogledala, ki sem prej tako ga spoštovala. Oh, uboga reva, kaj bom strila z mosta kapucinskega bom kar skočila.«

II.

Pa sodoben fant ji nasvetuje naj pri »Sanitasu« nakupuje od »Elizabete Arden« šminke. Oklenila Vida se je v sili tega sveta in veselo djala: »Zopet mlada, lepa bom postala.« Zdaj se maže, pudra, manikira, »Sanitas« pa brihtno konštatira: »Ko bi v Celju same take bile, lahko bi sezidal tri moderne vile.

PRI ZDRAVNIKU

»Gospod zdravnik, če mislite, da sem za res bolan, prosim, ne prestrašite me s temi, da bi mi povedali s kakšnim učenim imenom, kar po domače povejte!«

»No, vam pa povem naravnost! Leni ste!«

»Hvala lepa, gospod doktor! Zdaj mi pa še po latinsko povejte, kako se temu pravi, da bom mogel svoji ženi povedati.«

EDINA MOŽNOST

Sinček: »Zakaj je bil pa Adam ustvarjen prvi in ne Eva?«

»Oče: »Zato, da je mogel nekaj besed spregovoriti!«

SKÓPUH

Sinko se vrača z očetom, ki je velik skopuh, od maše, pri kateri je bila nabirka za zamorčke.

Sinko: »Jeli oče, da zamorčki nimajo nič obleke?«

Oče: »Tako je!«

Sinko: »Kam pa bodo prišli potem tisti gumb, ki ste ga vi danes spustili v puščico.«

Po klavirskem koncertu

Maribor je tako mesto, da ga vsakdo rad ima, je pa tudi tako mesto, da umetnike prizna.

Nas s klavirskim je koncertom Lipovšek navduševal. Upajmo, da zopet v kratkem bo na Štajerskem pristal.

II. poskušnja za seminarški referat

Ovokrot sen Van teko našraja od naše prelepe fare, ka si gnes skoro nič več nemamo pogučati. Od tistih dni se je precik zgodilo, samo ne ven, kaj bi se tē zgodilo, če bi van vse poveda. Lehko bi mi kdo potli rebra prešteja, toti špajs pa mi je ne zlo pr srci. Vse je pač treba prle dobro prežvekati v možgonih, pa komaj potle zapisati, no bi še bilo včasik bojše, ka bi vse druguč zbrisa.

Kak vidite že po napisi, je to ne samo kronika od totih cajtov, ki nas zaj stiskovlejo. Čen van povedati eno a drugo, s česa bi lahko keru vküp sprava referat od naše fare. Tak van te ali tudi še kaj storega žiher zavüpljen.

Od sosedove Hane provijo, ka je prä bol za sebe pametna kak za druge. Ne bi reka, ka nemajo nekaj prav; prav pa ma tudi Hana, ki si misli, ka so drugi ne tak, kak bi se po proven šikalo. Ona ka je že zadosta künštna.

Vsi vete, ka je v vsakšoj fari navodno sedmo leto firma. Glih tak je tudi v našoj fari. Zgodilo se je to tiste cajte, kda še je Hana mela veselje no korajžo do ženitve (dečki pa do Hane ne dopadeja) — v tistih zlotih, dobrih cajtih, ka je bila v našoj fari firma. Vse je šlo, tak kak na firmo more iti, no so bili zadovolni firmenci, no oštarojši, kumeki pa so se kisló držali. Bilo je že od večera, ka so se faroni zebri pr cerkvi, ka bi se od prezvišanega poslovili. No je med njimi ne menkalo tudi sosedove Hane. Predrengala se van je ona v prvo vrsto med »oficielne« na veke nevolu vseh pa se postavila pred gospode no prezvišenega. — Vsi so v strohi čakali, kaj te zaj bo; vidli so, ka ma Hana nekaj za bregom. No resen jim je ne trebalo dugo čakati, pa je Hana začela mirno ino pohlevno, kak se za takšno ponižno dušo spodobi, no žmehno so ji od srca prišle besede: »Te pa ali srečno bote stric škof.« Mija se nema več vidla, da ste vi že stori, mene pa želodec boli.« Med gučom so ji prišle v oči debele sklaze. Provijo, ka se je to preresen vse zgodilo,

kak sen van poveda. Če pa ne verjete, pa lahko pitate pri Radion-Liziki.

Hana van je drgačik zlo pobožna, pa se samo po sebi razmi, ka hodi ob vüzmi tudi k spitovaji katekizma no krščanskega novüka. Pitali so jo enkrat gospod župnik, zaj, kda je že ne več med mladimi pucami, kaj bi ona vedla povedati od svetega zakona. Ona je malo pokašlola, se zbrisala pod nosom po treh mustočih, no se odrezala: »Sveti zokon je zakrament, ki se nam ga daj Bog skoro včakati, amen.«

Po svojoj rajniki materi je herbala Hana marelo, kakšne zaj cela fara ne premore. Pod joj je vsa zlohta lahko obenkrat šla k meši, no so lahko vzeli pod streho še sosedu, ka ga je ne zmočilo. Pa se je zgodilo, ka je eno nedelo pošteno lelo. Če glih nema daleč do cirkve, van je Hana vzela svojo marelo s seboj k meši. Po cirkvah pa van nega garderob, no je Hana svoj paraplín mogla držati v rokah. Nesreča pa je htela, ka se je postavila blüzik lepega kipa svetega Antona, ki je dela čost celi fari. V cirkvi je bija drenk no so se ženske sem pa ta onegale, no ena ovo prtiskovale; tak pa so onegale no prtiskovale tudi sosedovo Hano z jenoj mareloj vred. Če duže bliže je bija sveti Anton Hani no Hana svetemu Antonu, pa se je zgodilo, ka je nazodje Hanina marela trčila svetega Antona po glovi. Svetnik pa se je razsrdä, zgüba je ravnotežje, no je po vseh fizikalnih pravilih skoča s svojega visokega mesta najpred na Hanino keblačo, potli pa na pod...

Od toga, kak so ženske zacvilile no kak je na kori Pepekov čeh pozoba meh goniti, pa od enega do drugega van ten guča, da si itak lahko sami mislite. Raztresnjeni svetnik je leža pred Haninimi nogami brez vsakšne prejšnje gloriije, Hani pa se je, kda je molila: »Temveč reši nas vsega hüdega« od stroha zateknolo v guti.

Dosti je bilo guča od Hane no svetega Antona, pa bi se po malen vse pozobilo. Cirkvev je dobila novi kip, ki je ne bija nič slabši od prvega. Vse bi bilo glih tak, kak

če se ne bi bilo nič zgodilo, če pač kipa ne bi trebalo pločati. To pa je bilo te, kda še je Hana mela oče živega, bilo pa je tak, ka je bilo jenemu oči tudi ime Anton. Bili pa so betežni, no še jim je samo fajfa dišala. Šli so enkrat tiste dni mimo hiše gospod fajmošter. Glih te pa je od vogla prišla Hana. Pozdrovila je ona gospoda, kak so jo lepo navčili rajna mati, no je mislila iti dale po svojen kšefti. Gospod pa so jo stavili, da so se zmislili, ka še je kip ne plačeni, no so je pitali po svetniki: »No Hana, kaj pa kaj Anton dela?« Hana pa si je zmislila na oče, no jin je povedala: »V hiši ležijo pa fajfo kadijo.« — Gospod so se nasmejoli pa šli dale. S toga vidite, ka je Hana le künštna, še več, celo diplomatična včasik.

Naša fara ma tudi jogre, pa še zlo dobre. Zaj jin je že zloti cajt odklenka ino so zovci grotali bol židani vole. Tudi od jogrov bi van meja precik povedati, pa za gnes samo nekaj. Če glih je vse krvova resnica, sen preverjeni, ka mi nedo vzeli toga za hüdo, saj sen jih že odkraja pohvola, pa še jih bon drugo krot.

Jağali so van enkrat korajšni jogri po sokskih šumah no je pokalo, kak da bi bili Türki v džezli. Mojdüši Vanek, najstarejši od naših jogrov, van najdejo pod grmom zovca na legi, ki je ponoči najbrže ke lumpa, da se zaj ne hteja zbüditi. Vaneki se je zavče zasmililo, no so ga ne hteli samo med spajom pihnoti. Bojali so se, ka bi mu sükjo preveč raztrğali... Zato so precik poružili no je zovec začüja ružeje, pa se je zlo prestraša, skoča kviški no začēja bežati, kak bi bija zovec. Vanek so držali püško pr nosi no jo sükali za zovcom, pa prtisnoli na kokota. Gvišno bi van zovec opa, pa je na smolo ne beža tan, ge so füčkale šibre. — Vanek pa so rekli: »Mojdüši, vujša mi je, da bi je bila bükev na poti.« Od totega cajta dale so jih jogri večkrat drožili, če jin je bükev napoti...

To je samo ena od jogrovskih. Več pa si bomo drugokrot pogučali, kda de že Toplak Zimiča nagna, ka me nede pri pisaji zeblo v nohte. **Polikarp Zbade.**

TO NI NIKAK POGREB,

le prekupčevalci s starim železom »olajšujejo« pokopališča v humane posvetne namene.

PRAVIJO,

da nad angleškim imperijem sonce nikoli ne zaide, to pa zato, ker je angleški imperij na vzhodu, sonce pa zahaja na zahodu.

MODA

— Pardon, gospodična, na glavi imate košček niti.

— Kaj pa mislite, to je vendar klobuk!

NA POŠTI

Poštni uradnik: »Mati, na pismo ste pritisnili za en dinar preveč znamk!«

Stara ženica: »Ježeš, ježeš, pa vendar pismo zdaj ne pojde predaleč?«

DOKAZ

Sodnik: »Vi torej trdite, da vas je tale mož okradel. Ali spoznate katerega tehle predmetov za svojega?«

Tožnik: »Da, tale robec!«

Sodnik: »To ni nikakršen dokaz; jaz imam prav tak robec.«

Tožnik: »Že mogoče, gospod sodnik, saj sta mi bila dva ukradena.«

SKRAJNA PREVIDNOST

Gospa Lisjakova je skrajno previdna ženska. Vedno, kadar gre z doma, namoči prej užigalice v vodi, da ne bi otroci kaj zažgali.

NAMESTNICA

Oče (čevljarkega vajenca): »Kako pa to, da te mojstrova žena zdaj tako tepe, saj te prej ni?!«

Sin: »Mojster je bolan.«

LJUBEZNIVA POZRTVOVALNOST

A.: Dvesto tisoč dinarjev me velja spomenik za na grob moje tašče!

B.: »O, kako rad bi dal jaz makar še več!«

KAVARNIŠKI ORKESTER

tvorijo mnogokrat in marsikje le tri obrabljene piščali.

Vse gre doli

— Vidiš, tako je, še poplave so nam letos kar sami pobrali.

Hčerka, sinček, očka, mama pravijo, da le pri „Lama“ je napródaj konfekcija, ki od vseh jim najbolj prija.

Modna konfekcijska trgovina

„L a m a“

Jurčičeva ulica števil. 4

Kdor klobuke in perilo, majce, srajce, spodnje krilo le pri „Lahu“ si kupuje, nikdar se ne pritožuje.

Modna konfekcijska trgovina

Jakob Lah

Glavni trg števil. 2

Vsestransko pobijanje

Res, v dobi pobijanja živimo. Pobijamo kar vse vprek: drug drugega, krizo, tuberkulozo, brezposelnost, alkoholizem, sovražnike, hišno zalego, draginjno . . . mi pobijamo nje, oni nas. Postali smo pravi pobijalci — toda cilj posvečuje sredstva in tako tudi pobijanje ni greh, če služi koristni stvari — so nas učili.

Na ta način je postalo pobijanje pravi pravcati problem našega časa. Vsa učenost je zato v službi pobijanja: kemija, tehnika, filozofija, biologija, še umetnost . . . Ni hudič, da bi pobijanje ne uspevalo!

Za pobijanje goveje živine smo napredovali od noža in kladiva do električnega budala. Naj še reče kdo, da nismo napredovali.

Pri pobijanju ljudi smo napredovali od palic, kamna in pesti, ki so prišle v poštev v mirnem času, do mitraljez in drugih takih sredstev, ki pomagajo na racionaliziran način zmanjšati preobljudenost tega nesrečnega planeta.

Za pobijanje brezposelnosti smo pokrenili tedenske racije, ki kažejo kolosalne uspehe in odpirajo našemu narodu vrata v novo bodočnost.

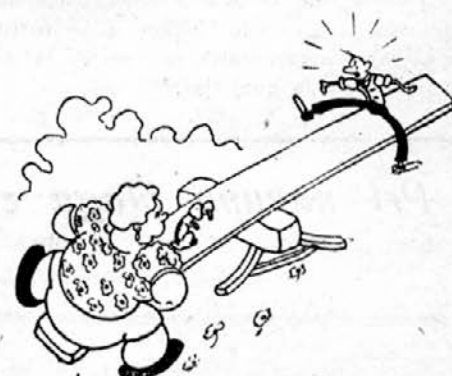
Za pobijanje draginjne smo ustanovili nekaj sto protidraginjskih odborov, ki poročajo o svojem delu v dnevnem časopisju.

Za pobijanje alkoholizma smo ustanovili društvo mladih junakov in sveto vojsko, ki se je že dobro ukoreninila med prebivalstvom. Sicer člani še vedno pridno pijejo, toda redno plačujejo članarino in prinašajo stvari z besedo in tiskom velike žrtve po geslu: »Ne glej, kaj gospod delajo, ampak poslušaj, kaj uče!«

Za pobijanje hišne zalege dobro služita palec in stena, pa tudi kemična sredstva so koristna.

Pobijamo pa tudi nekulturnost, nepismenost, kužne bolezni, stanovanjsko bedo, nevero, krizo, kriminal, korupcijo in druge škodljivce na našem narodnem telesu.

»Toti list« pa pobija slovensko cemeravost in jokavost — menda je od vsega pobijanja to pobijanje najbolj potrebno in tudi najbolj uspešno. —

RAVNOTEŽJE

— Šaj sem ti rekel, Minka, da ne bo šlo, dokler bo Floki sedel na tvoji strani!

MED KANIBALI

— Kaj, ti nesrečnež si pojedel svoje otroke?

— To je vaša krivda, saj ste mi dejali, da morajo otroci preživljati starše.

URBANIST

Peter in Pavel sta ljubitelja prirode. Oni dan sta šla na svoj prvi pomladni sprehod.

»Oh!« je vzkliknil Peter ves vznemirjen. »Ta sveži zrak... Vonj pomladanskih cvetic! Priroda! Božansko!«

»Da, da!« mu je pritrdil Pavel. »Čudim se le, zakaj ne gradijo velikih mest na deželi.«

TEŽKI UDARCI

»Striček, odkod imaš pravzaprav tako rdeč nos?«

»Eh, ljubi moj, življenje mi je zadajalo često težke udarce.«

»Pa vedno po nosu?«

AMERIŠKA

Na nekem pokopališču v Ameriki je nalepljen sledeči lepak: Prvovrstni grobovi, edinstvena lega, prekrasen razgled in popolen mir. Kdor enkrat poizkusi, nikoli več ne zapusti našega pokopališča.

NAGRADE

»Moric, ob petdesetletnici naše trgovine moramo tudi za nameščence kaj storiti!«

»Sem že sam odločil, Sara! Blagajnika napravim za glavnega blagajnika, kontorista za blagajnika, raznašalca za pisarniškega slugo in hlapca za konjarja.«

BAHAČ

Večkratni hišni posestnik: »Kar se mi je bilo zadnjič zgodilo, kaj takega pa še ne! Hodim, hodim po mestu tja in sem, kar zagledam v neki ulici par hiš, ki sem bil popolnoma pozabil, da so tudi moje.«

PROFESORSKA

Žena: »Kdaj si pa opazil, da nimaš dežnika?«

Profesor: »Ko je nehalo deževati in sem ga hotel zapreti.«

GLOBOKO JEZERO

Tujec si ogleduje Bohinjsko jezero in vpraša domačina, kako je globoko.

»Prav natančno ne vem, toda lansko leto je šel neki farmar iz Avstralije v vodo in je izginil.«

»Pa ga niste dobili?«

»Ne; naslednji dan smo prejeli brzozavko iz Avstralije, naj mu pošljemo njegovo obleko.«

SLABI ČASII

»Kaj pa bo v tej velikanski hiši, ki jo zidajo?«

»Zastavljalnica za avtomobile.«

NI IMEL SLABEGA NAMENA

Sodnik: »Torej priznate, da ste Rogovilcu ukradli 100 din?«

Obtoženec: »Da, to že priznam! Ampak odločno odklanjam vaše natolcevanje, da bi imel pri tem kak slab namen!«

V HOTELU

Gost: »Zaračunali ste mi za električno luč, imel sem pa le svečo!«

Hotelir: »Je že reš, ampak mi bi radi prišli do električne razsvetljave.«

IZ SLOVSTVENE URE

Učiteljica: »Povejte mi, kateri prav posebni znak imajo vsi klasiki?«

Učenka: »Da so mrtvi.«

Po nogometni tekmi

zasledimo večkrat takozvani »športni konvoj«, ki ga je deležen sodnik, da bi mu publika ne prišla preblizu.

Pri nakupu blaga za elegantne obleke in finega perila se priporoča

JOŽE ROŽAJ

Maribor, Aleksandrova cesta 16